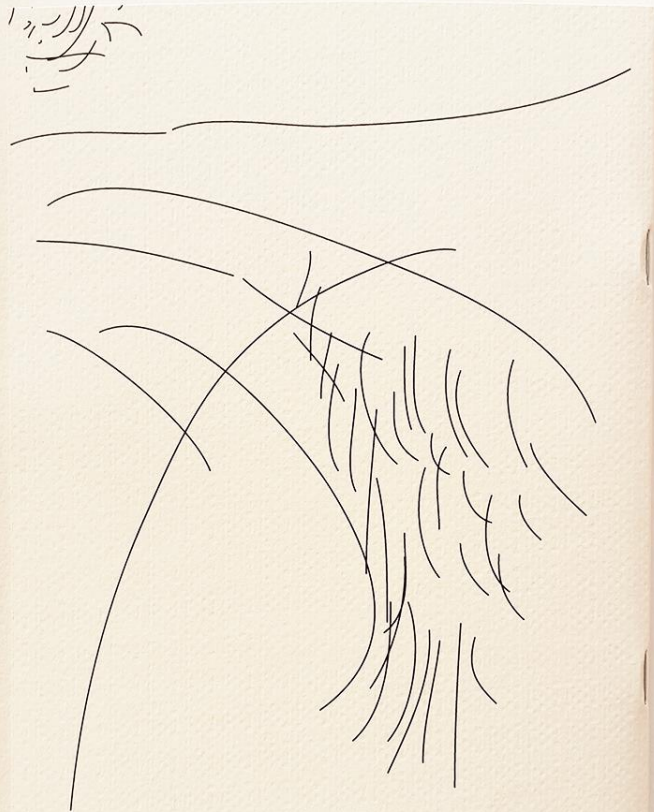

**THE OTHER'S
SKIN**

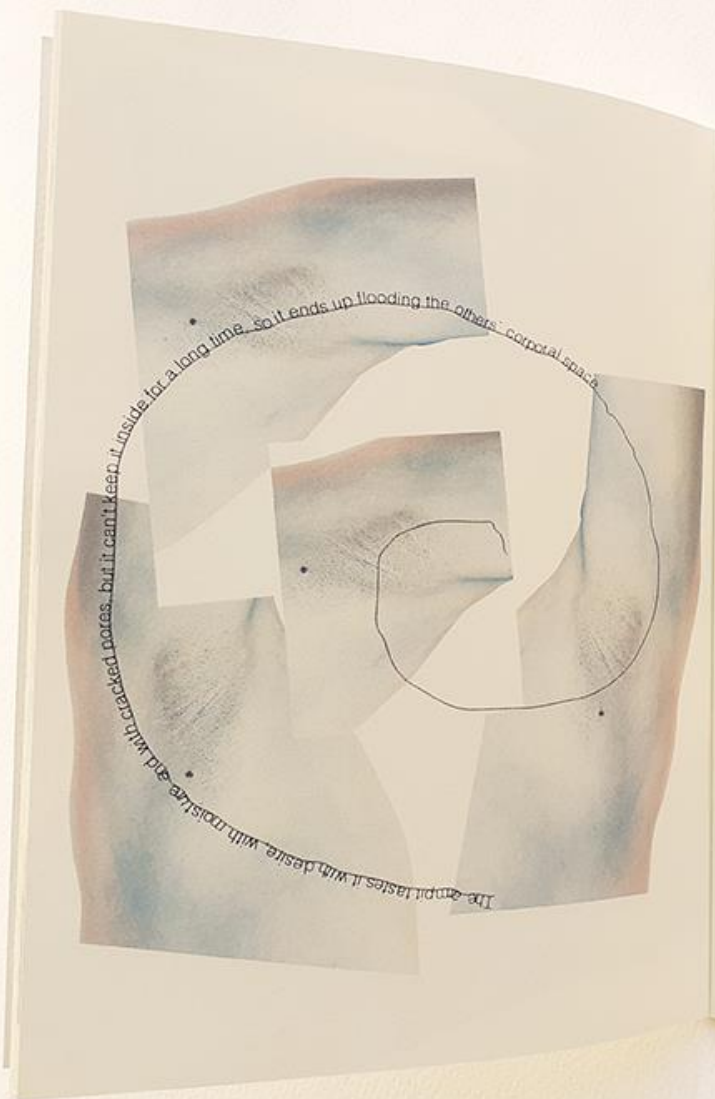
 CENTRUL CEH
CESKÉ CENTRUM

 Fighting
for
Art

PETROVICI-POPESCU

A N A
S E V E R

THE OTHER'S
SKIN

Instalația EAT ME, EATING YOU abordează din această perspectivă procesul de digerare care nu poate fi decât în ambele sensuri. Subrațul este acea parte ascunsă privirii pe care nu o folosim aproape deloc în atingerea Celuilalt, însă atunci când subrațul se extinde, mișcarea devine dezarticulată și nouă, și începe să semene cu o gură mereu plină și fâmbândă prin care îl poate apuca pe Celălalt. Subrațul îl gustă cu dorință, cu umezeală și cu pori cășcați/crăpați, însă nu îl poate păstra timp îndelungat, astfel ajunge să inunde spațiul corporal al celorlalți. Repetiția formei cu albastru de metil dezinfectează și curăță, păstrându-și într-o anumită măsură toxicitatea care prin obsesie dă naștere fetișizării.

Pentru a sublinia puterea de seducție și de anxietate a unei relații canibale, am ales să folosesc artificialitatea plasticului deoarece contrastează cu naturalitatea pielii, devenindu-i suport în timp ce îi imită/inlocuiește moliciumea și netezimea acelor zone din corp excluse sau ascunse în haine.

From this perspective, the EAT ME, EATING YOU installation approaches the digestion process, which can only be in both directions. The armpit is that part hidden from sight that we hardly use in touching the Other, but when the underarm expands, the movement becomes disarticulated and new, and it begins to resemble an always full and hungry mouth through which it can grasp the Other. The armpit tastes it with desire, with moisture and with cracked pores, but it can't keep it inside for a long time, so it ends up flooding the others' corporal space. The repetition of the form with methyl blue disinfects and cleanses, keeping to a certain extent the toxicity that by obsession gives rise to fetishization.

To emphasize the power of seduction and anxiety of a cannibal relationship, I choose to use the artificiality of plastic because it contrasts with the naturalness of the skin, becoming a support while imitating / replacing the softness and smoothness of those areas of the body excluded or hidden in clothes.

Atunci când o persoană emigrează, i se atribuie automat rolul de Celălalt pe care îl consideră temporar dacă urmează cerințele integrării. Ceea ce urmează este o situație de tip *love and hate* atât pentru migrant cât și pentru societatea gazdă.

Condiția și integrarea migrantului se pot discuta și în termeni agricoli, mai ales în timpul pandemiei care a evidențiat inegalitățile asupra muncitorilor sezonieri români. Integrarea se poate asemăna cu altoirea din pomicultură, deoarece presupune inocularea unor principii și valori mult mai potrivite omului universal/global. Însă, în procesul de tăiere, de deschidere a pielii poate să apară contaminarea spațiului cu straniețea și specificitatea Celuilalt.

Așa cum e normal ca produsele agricole să fie mâncate, la fel și migrantului i se cere să asimileze, să digere o nouă cultură. Claude Lévi-Strauss afirma că pentru a te putea identifica cu celălalt este necesar să-l mănânci, astfel a te integra devine echivalent cu a canibaliza și a te lăsa canibalizat.

When a person migrates, he is automatically assigned the role of the Other that he considers it temporary if he follows the requirements of integration. What follows is a love and hate situation for both the migrant and the host society.

The condition and integration of the migrant can also be discussed in agricultural terms, especially during the pandemic that highlighted the inequalities on the Romanian seasonal workers. Integration can be like the grafting in pomiculture, because it involves the inoculation of principles and values much more appropriate to become the universal / global individual. However, in the process of cutting, by opening the skin, the inside can pour and contaminate the space with its strangeness and specificity.

Just as it is normal for agricultural products to be eaten, so it is required for the migrant to assimilate, to digest a new culture. Claude Lévi-Strauss stated that in order to be able to identify with the other, it is necessary to eat him, so integration becomes equivalent to cannibalize and letting yourself be cannibalized.

puterea de seducție și de anxietate a

o gură mereu plină și flămândă

atingerea Celuilalt atunci când subrațul se extinde

Subrațul parte ascunsă

toxicitatea obsesie dă naștere fetișizării

il gustă cu dorință, cu umezeală și cu porii căscali

scut
print pe aluminiu, piele, bol
de metal, 2019

shield
print on aluminum, leather,
metal bowl, 2019

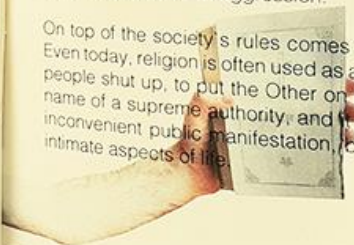

My works come from a power relationship that is always unequal to the Other, his tendency to impose himself and my inability to retaliate.

Society is built on relations of subordination whether we are talking about the hierarchical structure at work or we are talking about family relationships. Any interaction between two people gives rise to an unequal relationship.

In this situation of aggression and domination specific to society, the weakest does not have any chance to express himself, his skin becomes his last protection in front of the other. When the skin becomes armor, it no longer belongs to you, it's just a coating that keeps track of all aggression.

On top of the society's rules comes the one created by religion. Even today, religion is often used as a supreme argument to make people shut up, to put the Other on the defensive position in the name of a supreme authority, and it can be used to dismiss any inconvenient public manifestation, but also to regulate the most intimate aspects of life.

eat me, eating you
sticker pe PVC, 2020

eat me, eating you
sticker on PVC, 2020